

แบบประเมินบทความวิจัย
การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3” ประจำปี 2562
วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม 2562

1. ชื่อบทความ : คุณ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
การศึกษากิจกรรมจิตกร กิจกรรมกีฬา และนิเทศน์ นักศึกษาใน กิจกรรมจิตกร และนักกีฬา
ในมหาวิทยาลัย
2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน/แก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย	✓		- ปริมาณคำศัพท์ในบทคัดย่อ และ โครงสร้างประโยคที่ซ้ำกัน
2. Abstract	✓		จัดอันดับ
3. บทนำ	✓		- ปริมาณตัวอักษร on paper - โครงสร้างประโยคที่ซ้ำกัน และ เนื้อหา
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	✓		
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)		✓	- ปริมาณตัวอักษรในประโยค และ โครงสร้างประโยคที่ซ้ำกัน
6. วิธีดำเนินการวิจัย		✓	- โครงสร้างประโยคที่ซ้ำกัน และ เนื้อหา
7. ผลการวิจัย	✓		
8. สรุปผลการวิจัย	✓		
9. อภิปรายผล	✓		- โครงสร้างประโยคที่ซ้ำกัน และ เนื้อหา
10. ข้อเสนอแนะ	✓		
11. เอกสารอ้างอิง		✓	- โครงสร้างประโยคที่ซ้ำกัน และ เนื้อหา
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	✓		
13. ความถูกต้องตามรูปแบบ (Template)	✓		

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องแก้ไข
- ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

การศึกษาการจัดการกิจกรรมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบการจัดการกิจกรรมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ผู้บริหาร บุคลากรและเจ้าหน้าที่ และนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 17 แห่ง เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงสำหรับผู้บริหาร บุคลากร เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา และเลือกสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) รวมทั้งสิ้น 425 คน ได้รับกลับคืนมา รวมทั้งสิ้น 374 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.0 จากนั้น ~~และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางประกอบความเรียงและผลการศึกษาวิจัย~~ พบว่า ทรัพยากรในการบริหาร ของการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ในภาพรวม จัดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการพบว่า ทั้งหมดจัดอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ/การเงิน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ และเมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็น จำแนกตามสถานภาพ ประกอบด้วย ผู้บริหาร บุคลากร/เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

กระบวนการในการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์กร 3) ด้านการชักนำ และ 4) ด้านการควบคุม พบว่า ในภาพรวม ระดับความคิดเห็นจัดอยู่ในระดับปานกลาง ทุกรายการ และเมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า ภาพรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการชักนำ และด้านการควบคุม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ ด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์กรมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การดำเนินกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) พบว่า การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการกิจกรรมกีฬา, นิสิตนักศึกษา, สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

งานวิจัยนี้ปรากฏในวารสารวิชาการ ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 ปี 2562

Sports Activity Management of University Students in Private Universities in Bangkok

Abstract

The purpose of this research is to study the level and compare the management of sport activities of private university students in Bangkok, classified by administrators , personnel staff and students. The researcher has collected data and used multi-stage sampling method (Stratified sampling) of 17 higher education institutions in Bangkok, selected stratified sampling and selected specific sample groups for administrators, personnel, staffs working in sports activities of higher education institutions and selected simple random sampling, totaling 425 people, receiving a total of 374 sets, representing 88.0 percent and analyze data with a computer and presented the analysis results in the form of a composite table and the results of the study were administrative resources of sports activities management of higher education institutions in the overall were at a moderate level. When considering each item, it was found that all of them were at a moderate level in all aspects, including personnel, budget / finance, places, equipment and facilities and management and when comparing the opinions on resource management, classified by status, consisting of administrators, personnel / staffs and athletes, found that all aspects were not significantly different at the level of .05

The process of managing sports activities of higher education institutions consists of level of opinion was at the moderate level in all items and when comparing opinions about the process of managing sports activities of higher education institutions found that the overall picture was significantly different at the level of .05 and when considering each side, found that the direction and control There was no significant difference at the level of .05 and planning and the organization arrangement has a significant difference at the level of .05

The activities of higher education institutions in Bangkok according to the development plan National Sport No. 6 (2017-2021) found that promoting knowledge and awareness of basic exercise and sports were no significant difference at the level of .05, except for the development of sports for excellence and extension for career success with significant differences at the level of .05

Keywords: Sports Activity Management, University Students, Private Universities

บทนำ

กีฬา เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย สมรรถภาพ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจที่ผู้เล่นกีฬาสมาเสมอจะเป็นผู้ที่มีสุขภาพที่ดี ดัง พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2532 ความว่า “ การกีฬาเป็นสิ่งที่มีความประสงค์พื้นฐานเพื่อที่จะส่งเสริมให้ร่างกาย แข็งแรง และสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคี และเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้น มาเวลานี้ การกีฬาก็นับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วย คือ ในทางสังคม ทำให้คนในประเทศชาติ ได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและของจิตใจ ทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอย่างอยู่เย็นเป็นสุข ทั้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมือง และโดยเฉพาะมีการกีฬาระหว่างประเทศ ก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์อื่น ซึ่งอยู่ในประเทศอื่น ฉะนั้น กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติกีฬาอย่างถูกต้อง หมายถึงว่า อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถ ก็จะได้มีชื่อเสียงแก่ตนเอง ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อย ด้วยความสุภาพทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกันและจะส่งเสริมความสามารถสามัคคีในประเทศชาติ” (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2542)

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้ประชากรของประเทศต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ นานาับประการ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของชีวิตมนุษย์ เพื่อที่จะให้ประเทศมีคุณภาพของชีวิตที่ดีจนรัฐบาลจึงกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560- 2564) ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าไปด้วยดี จะต้องมีการพัฒนาคนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญ และการเล่นกีฬาเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถใช้พัฒนาคนของประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกีฬาช่วยพัฒนาคนให้มีร่างกายแข็งแรง พละมานัยสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์ที่มั่นคง ปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้มีสติปัญญา ช่วยพัฒนา คุณลักษณะประจำตัวที่เป็นคุณธรรมและจริยธรรม ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความอดทน เข้มแข็ง ความเป็นระเบียบวินัย ความยุติธรรม การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การเสียสละ กีฬายังก่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวในหมู่คณะ ร่วมแรงร่วมใจ พิน่ฝ่อาอุปสรรค การสร้างความภูมิใจให้แก่ชุมชน และสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้แก่สังคมและประเทศชาติ ซึ่งมีทิศทางและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 - 2564) ซึ่งช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก การพัฒนากีฬามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข พร้อมช่วยพัฒนา คุณลักษณะประจำตัวให้มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้ง สร้างสรรค์สังคมให้เป็นสังคมที่เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย เอื้ออาทร และสมานฉันท์โดยประชาชนทุกกลุ่มมีความเสมอภาค และกระจายโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งจะเปิดรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประชาคมโลก โดย มุ่งเน้นกลยุทธ์ คือ การพัฒนากีฬาชนพื้นฐาน การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน (การกีฬาแห่งประเทศไทย : แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6, 2560)

กีฬา เป็นสิ่งมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ ทั้งนี้ เพราะการเล่นกีฬา นอกจากจะทำให้สุขภาพ ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ยังสามารถจัดความเครียดที่เกิดจากการทำงานเพื่อประกอบอาชีพของบุคคล ได้และมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากนี้กีฬายังมีส่วนช่วยพัฒนาคนของชาติได้เป็นอย่างดี (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550) นอกจากนี้ กีฬายังเป็นปัจจัยอันสำคัญในการพัฒนานิสิต นักศึกษา ทำให้นิสิตนักศึกษามีประสบการณ์ตรงในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น เกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะในด้านสังคม การควบคุมอารมณ์ รวมถึงการพัฒนาร่างกายและจิตใจ โดยสถาบันการศึกษามี บทบาทอันสำคัญในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อม และการสนับสนุน กิจกรรมกีฬาของนิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นหนึ่งใน

- ครรณิณ พิมลคำ ภาวพิฒนา ส. 10 กชน 2566
11:30-12:00 น.

การประชุมวิชาการระดับชาติ
การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประจำปี 2562

กระบวนการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นเยาวชนที่มี คุณภาพ สถาบันการศึกษาทุกสถาบันได้ให้ความสำคัญของกิจกรรมด้านกีฬา ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจและความนิยมมากที่สุดในหมู่นักศึกษา ดังจะเห็นได้จากการเล่นกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย การแข่งขันกีฬภายในสถาบัน และการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน ซึ่งกิจกรรมต่างๆ ดังกล่าวเป็นหนึ่งใน กระบวนการพัฒนานิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัย ดังนั้น การจัดการกิจกรรมกีฬามีรูปแบบของสถาบันอุดมศึกษา จึงมีความสำคัญ ในการเพิ่ม ประสิทธิภาพของระบบ และบุคลากรนำไปสู่การบูรณาการแผน และประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในระดับนโยบายสู่ ระดับการปฏิบัติ ส่งผลให้กิจกรรมกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา มีคุณประโยชน์สูงสุดในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มี คุณภาพเป็นความหวังของประเทศชาติ ต่อไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาระบบการจัดการกิจกรรมกีฬาของ สถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจาก เป็นแหล่งสังคมเมืองและปัจจุบันหลายสถาบันการศึกษาได้มีกลยุทธ์ในการ จัดการแตกต่างกันออกไปมากมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษาไม่ว่าจะเป็นภาครัฐและภาคเอกชน ผลงานวิจัยที่ ได้นั้น จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการจัดการกิจกรรมกีฬาของผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษา และยังเป็น แนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัยในเรื่องอื่นๆ ที่สอดคล้องและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการกิจกรรมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนก ตาม ผู้บริหาร บุคลากร/เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา/นิสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการกิจกรรมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ผู้บริหาร บุคลากร/เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา/นิสิต

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย สถานภาพ สังกัดในสถานศึกษา อายุ ระดับการศึกษา และการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ต่างกัน ทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมกีฬานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผู้บริหาร บุคลากร/เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา/นิสิต แตกต่างกัน
2. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย สถานภาพ สังกัดในสถานศึกษา อายุ ระดับการศึกษา และการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ต่างกัน กระบวนการในการจัดการกิจกรรมกีฬานิสิตนักศึกษาของสถาบัน อุดม ศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผู้บริหาร บุคลากร/ เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา/นิสิต แตกต่างกัน
3. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย สถานภาพ สังกัดในสถานศึกษา อายุ ระดับการศึกษา และการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ต่างกัน ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาของชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560- 2564) ในการจัดการกิจกรรมกีฬานิสิตนักศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผู้บริหาร บุคลากร/เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา/นิสิต แตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 17 แห่ง โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) โดยการเลือกมหาวิทยาลัยเอกชน และจากนั้นเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง สำหรับผู้บริหาร บุคลากร คณะเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา และนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาของ

1. ครรณิณ พิมลคำ
2. นานา รามารัตน์
3. สดทิพย์ วัฒนวิทย์

สถาบัน อุดมศึกษา โดยใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) รวมจำนวน 17 แห่งๆละ 25 คน รวมทั้งสิ้น 425 คน ได้รับกลับคืนมา รวมทั้งสิ้น 374 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.0 จากนั้น นำข้อมูลที่ได้กลับมามตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งสถิติที่ใช้ครั้งนี้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของประชากรและนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตาราง ประกอบความเรียง

ผลปรากฏว่า...
ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทรัพยากรในการจัดการ กิจกรรมกีฬา	ผู้บริหาร			บุคลากร			นักกีฬา/นิสิต			รวม		
	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$.	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล
1. ด้านบุคลากร	3.24	.60	ปาน กลาง	3.27	.73	ปาน กลาง	3.25	.73	ปาน กลาง	3.25	.70	ปาน กลาง
2. ด้านงบประมาณ/การเงิน	3.06	.65	ปาน กลาง	3.22	.83	ปาน กลาง	3.05	.73	ปาน กลาง	3.09	.74	ปาน กลาง
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.86	.64	ปาน กลาง	3.07	.72	ปาน กลาง	2.88	.69	ปาน กลาง	2.91	.69	ปาน กลาง
4. ด้านการจัดการ	3.16	.60	ปาน กลาง	3.15	.69	ปาน กลาง	3.21	.69	ปาน กลาง	3.18	.67	ปาน กลาง
รวม	3.08	.56	ปาน กลาง	3.18	.68	ปาน กลาง	3.10	.66	ปาน กลาง	3.11	.65	ปาน กลาง

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ/การเงิน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ พบว่า ทุกด้านจัดอยู่ในระดับปานกลาง และเพื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่า ส่วนใหญ่จัดอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นบางรายการที่จัดอยู่ในระดับดี คือ 1)ด้านบุคลากร ระดับความคิดเห็นของนักกีฬา/นิสิต ในเรื่องของความเพียงพอของจำนวนบุคลากร/เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา จัดอยู่ในระดับดี 2) ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และนักกีฬา/นิสิต ในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่จัดให้บริการมีความปลอดภัย จัดอยู่ในระดับดี 3) ด้านการจัดการ ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและนักกีฬา/นิสิต ในเรื่องของ มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพต่างๆที่มีบริการในมหาวิทยาลัย จัดอยู่ในระดับดี

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านกระบวนการในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

กระบวนการในการจัดการ กิจกรรมกีฬา	ผู้บริหาร			บุคลากร			นักศึกษา/นิสิต			รวม		
	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล
1. ด้านการวางแผน	3.05	.66	ปาน กลาง	3.26	.76	ปาน กลาง	3.02	.75	ปาน กลาง	3.08	.74	ปาน กลาง
2. ด้านการจัดองค์กร	2.81	.83	ปาน กลาง	3.21	.88	ปาน กลาง	2.80	.88	ปาน กลาง	2.89	.88	ปาน กลาง
3. ด้านการชักนำ	3.04	.58	ปาน กลาง	3.22	.72	ปาน กลาง	3.03	.69	ปาน กลาง	3.07	.68	ปาน กลาง
4. ด้านการควบคุม	2.99	.50	ปาน กลาง	3.18	.70	ปาน กลาง	3.04	.66	ปาน กลาง	3.06	.64	ปาน กลาง
รวม	2.97	.61	ปาน กลาง	3.21	.74	ปาน กลาง	2.97	.71	ปาน กลาง	3.02	.70	ปาน กลาง

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมกีฬาสำหรับนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ในภาพรวม ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา โดยรวมจัดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ และเมื่อจำแนกตามสถานภาพ พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร บุคลากรและนักศึกษา/นิสิต จัดอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เช่นกัน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลการดำเนินงานในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลการดำเนินงานในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564)

รวมด้าน	ผู้บริหาร			บุคลากร			นักศึกษา/นิสิต			รวม		
	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$.	S.D.	แปล ผล
1) การส่งเสริมให้เกิดความรู้และ ความตระหนักด้านการออก กำลังกายและการกีฬากัน พื้นฐาน	3.02	.51	ปาน กลาง	3.07	.65	ปาน กลาง	3.00	.62	ปาน กลาง	3.02	.61	ปาน กลาง

การประชุมวิชาการระดับชาติ
การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประจำปี 2562

2) การส่งเสริมให้มวลชนมีการ ออกกำลังกายและมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการกีฬา	3.04	.52	ปาน กลาง	3.14	.66	ปาน กลาง	3.01	.63	ปาน กลาง	3.04	.61	ปาน กลาง
3) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็น เลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จ ในระดับอาชีพ	2.89	.77	ปาน กลาง	3.23	.85	ปาน กลาง	2.87	.80	ปาน กลาง	2.95	.82	ปาน กลาง
รวม	2.98	.56	ปาน กลาง	3.15	.69	ปาน กลาง	2.91	.65	ปาน กลาง	3.01	.64	ปาน กลาง

จากตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับผลการดำเนินงานในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) พบว่า ในภาพรวม ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานในการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) ประกอบด้วย 1) การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาและ 3) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ ทุกรายการ จัดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกรายการ เมื่อจำแนกตามสถานภาพ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกรายการ และเมื่อจำแนกตามสถานภาพ พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร บุคลากรและนักกีฬา/นิสิต จัดอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ เช่นกัน

4. การทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพประกอบด้วย ผู้บริหาร บุคลากร/เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา พบว่า ภาพรวม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านกระบวนการในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพประกอบด้วย ผู้บริหาร บุคลากร/เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา พบว่า ภาพรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการชี้แนะและด้านการควบคุม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสำหรับด้านที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์กร จึงต้องทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe และจากการทดสอบ พบว่า ด้านการวางแผน มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ กระบวนการในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มากกว่ากลุ่มนักกีฬา และด้านการจัดองค์กร พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา น้อยกว่า กลุ่มบุคลากรและเจ้าหน้าที่ แต่จะมีความคิดเห็นกระบวนการในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดองค์กร มากกว่ากลุ่มนักกีฬา

ผลการเปรียบเทียบด้านการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ตามแผนพัฒนาการกีฬาของชาติ ฉบับที่ 6 จำแนกตามสถานภาพประกอบด้วย ผู้บริหาร บุคลากร/เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมี

นัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า 1) การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกาย และการกีฬาขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น 3) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงต้องทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ซึ่ง จากการทดสอบพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มบุคลากรและเจ้าหน้าที่ จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมกีฬา ของสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามแผนพัฒนากีฬาของชาติ ฉบับที่ 6 มากกว่า กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มนักกีฬา

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน ในเขต กรุงเทพมหานคร ” ผู้วิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจเสนอ ดังนี้

ทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ/การเงิน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ พบว่า ทุกด้านจัดอยู่ในระดับปานกลาง และเพื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่า ส่วนใหญ่จัดอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นบางรายการที่จัดอยู่ในระดับดี คือ 1) ด้านบุคลากร ระดับความคิดเห็นของนักกีฬา/นิสิต ในเรื่องของความเพียงพอของจำนวนบุคลากร/เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา พบว่าจัดอยู่ในระดับดี และเมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพประกอบด้วย ผู้บริหาร บุคลากร/เจ้าหน้าที่ และนักกีฬา พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งทรัพยากรในการบริหารกิจกรรมกีฬามีความสำคัญทุกด้านโดยเฉพาะด้านบุคลากร ซึ่งผู้บริหารทุกสถาบันการศึกษา ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ดังที่ স্যายูห์ วนะธมย์ (2531) ได้กล่าวไว้ว่า “ปัจจัยพื้นฐานสำคัญต่อการบริหารงาน ได้แก่ การมีบุคลากรที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพการทำงาน” ด้านงบประมาณและการเงินในภาพรวมระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบัน อุดมศึกษา ด้านงบประมาณ/การเงิน จัดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ งบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้สถาบันการศึกษาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่หากงบประมาณไม่เพียงพอ ส่งผลทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ตามที่ นพพงษ์ บุญจิตราดุล(2529) ที่ว่า งบประมาณและการเงินนั้นเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการดำเนินงานทุกอย่าง” และ วรรณพร ทอดะโก (2552) เสนอแนะไว้ว่า “นอกเหนือจากการได้รับงบประมาณจากทางสถาบันอุดมศึกษาแล้ว จึงควรจัดหางบประมาณจากภาคเอกชนหรือช่องทางอื่นด้วย เพื่อให้การดำเนินงานด้านกิจกรรมกีฬาของสถานอุดมศึกษา มีประสิทธิภาพมากขึ้น” ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ถึงแม้ว่าระดับความคิดเห็นในภาพรวมจะจัดอยู่ในระดับปานกลาง ก็ตาม แต่ในเรื่องของความเพียงพอกับความต้องการของการจัดอุปกรณ์กีฬาและเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น ที่ทำการชมรมกีฬา ที่ทำงาน สนามกีฬากลางแจ้งและในร่ม ห้องน้ำ ตู้ล็อกเกอร์ ตู้ น้ำดื่ม ยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่ง ประฤดา สุริยันต์และคณะ กล่าวว่า การออกกำลังกายเป็นความต้องการในชีวิตประจำวัน อย่างหนึ่งของบุคลากรและนักศึกษา ดังนั้น จึงควรจัดบริการด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอแก่ความต้องการ” สถาบันการศึกษา ควรให้ความสำคัญในการจัดให้มีการบริการด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอกับจำนวนนิสิตเพื่อให้ได้ใช้บริการมีความสะดวกสบายระหว่างประกอบกิจกรรมกีฬา เพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬามากขึ้น จะส่งผลให้นิสิตมีสุขภาพที่แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ จะส่งผลดีต่อคุณภาพชีวิตและในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

กระบวนการในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์กร 3) ด้านการชี้แนะ และ 4) ด้านการควบคุม พบว่า ในภาพรวม ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา โดยรวมจัดอยู่ในระดับปานกลาง ทุกรายการ และเมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการในการจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ภาพรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านการชี้แนะและด้านการควบคุม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ ด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์กรมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์กร เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการจัดเตรียมกระบวนการบริหารงาน โดยเฉพาะ การวางแผนที่ดีจะทำให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของสมพงษ์ เกษมสิน (2523) ที่ว่า “การวางแผนเป็นหลักฐานสำคัญขั้นมูลฐานของกระบวนการบริหาร การวางแผนที่ดีช่วยให้การบริหารสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี” ด้านการจัดองค์กร คงเดช ลิโทขลิท (2551) กล่าวว่า “การจัดองค์กรที่ดีคือการจัดให้มีโครงสร้างของงานต่างๆ และอำนาจหน้าที่ให้อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมที่จะช่วยให้งานขององค์กรบรรลุผลสำเร็จได้” ด้านการชี้แนะ ซึ่งผู้บริหารต้องมีวิสัยในการส่งการและมอบหมายงานให้ชัดเจน โดย นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2529) กล่าวว่า “การที่ผู้บริหารจะสั่งการใดๆ ผู้บริหารจำเป็นต้องแนใจและ ศึกษาอย่างถ่องแท้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ต้องเข้าใจงาน เข้าใจผู้ปฏิบัติ จึงจะทำให้การสั่งการเป็นไปด้วยดี” และด้านควบคุม ซึ่งถือได้ว่าเป็นกระบวนการขั้นตอนสุดท้าย และการทำงานตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและมีการตรวจสอบและประเมินเป็นระยะเวลาอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้การจัดการกิจกรรมกีฬามีประสิทธิภาพ

การจัดการกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ตามแผนพัฒนาการกีฬาของชาติ ฉบับที่ 6 (2560-2564) ประกอบด้วย 1) การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา 3) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ ทุกรายการ จัดอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อทำการเปรียบเทียบการดำเนินงานการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬา ตามแผนพัฒนาการกีฬาของชาติ ฉบับที่ 6 (2560-2564) พบว่า 1) การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น 3) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ 1) การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีทักษะพื้นฐานของการเคลื่อนไหวเพื่อให้มีสุขภาพที่ดี ทั้งการเล่นและการออกกำลังกาย พัฒนาทักษะไปสู่การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศต่อไป ในส่วนของ 3) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพนั้น เป็นกลยุทธ์ของแต่ละสถาบันการศึกษาที่จะนำมาใช้เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา/นักกีฬา ซึ่งผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนชมรมกีฬาต่างๆ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกทุกด้าน เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาสำหรับฝึกซ้อมและแข่งขัน จัดหาผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญทางกีฬา การนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้กับนักกีฬาเพื่อให้นักกีฬามีพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่ถูกต้องและมีความสามารถยิ่งขึ้น การจัดงบประมาณสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขัน และนอกจากนี้ยังควรสนับสนุนทางอ้อม เช่น จัดโปรแกรมการเรียนและการติวให้กับนักกีฬา มีห้องสมุดสำหรับค้นคว้าทางกีฬา รวมถึงมีระบบการช่วยเหลือด้านการเรียนให้กับนักกีฬา และที่สำคัญ ควรจัดสวัสดิการ ทุนการศึกษา และรางวัลสนับสนุนนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับสถาบัน เพื่อเป็นขวัญกำลังใจเป็นแรงจูงใจให้กับนักกีฬาที่ทุ่มเททำผลงานให้กับมหาวิทยาลัย

1. ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

อาพัทธ์ เสียวตระกูล. (2548). การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

๓๑)
มรณานุกิจของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ๒๕๑๒
ศึกษาธิการ (๒๕๓๑)
แพทยศาสตร์ (๒๕๒๙)
ธรรมศาสตร์ (๒๕๕๒)
สังคมศาสตร์ (๒๕๒๓)
ศิลปศาสตร์ (๒๕๕๑)